

Λόγοι επί πτωμάτων

Η 17N δεν δολοφονούσε επειδή άρεσε στα μέλη της να σκοτώνουν – ή, τουλάχιστον, δεν το έκανε μόνο για αυτό. Δολοφονούσε για να διαβάσουμε τις προκηρύξεις της όπου ανέφερε διάφορα αντιιμπεριαλιστικά, λαϊκοδημοκρατικά και τριτοκοσμικά, σαν αυτά που έλεγε και λέει το ΚΚΕ και δεκάδες άλλες αριστεριστικές ή αριστερές οργανώσεις.

Των υπολοίπων τις σοφίες κανείς δεν είχε διάθεση και χρόνο να τις μελετήσει: τις 17N οι λόγοι, όμως, οι εκφωνημένοι επί πτωμάτων και γραμμένοι με αίμα, διαβάζονταν μονορούφι, γίνονταν ανάρπαστοι. Η μακαρία τη λήξει «Ελευθεροτυπία» είχε την αποκλειστικότητα της δημοσίευσής τους για πολλά χρόνια, κορυφωνόταν η κυκλοφορία της έπειτα από κάθε δολοφονία, δημοσιογράφοι και δημοσιογράφοι έκαναν καριέρα σχολιάζοντας τις πομπώδεις ανοησίες της 17N και αλληλογραφώντας μαζί της επ' αυτών.

Αλλά το θέμα δεν είναι η 17N, ημερολόγιό μου: το θέμα είναι ο Αλέξης Τσίπρας και ο ΣΥΡΙΖΑ: το πρόγραμμα που ανακοινώθηκε την Παρασκευή είναι κατά τα 2/3 υποσχέσεις που θα έπρεπε να είχαν γίνει πράξη εδώ και δεκαετίες από οποιοδήποτε σοσιαλδημοκρατικό κόμμα: υποσχέσεις που βρίσκονται, υποθέτω, για πολλοστή φορά, και στα εκλογικά προγράμματα της ΝΔ και του ΠαΣοΚ.

Το 1/3 όμως του λόγου του Αλέξη Τσίπρα, το αρχικό του μέρος μάλιστα, έχει τη δολοφονία που απαιτείται για να προσελκύσει την προσοχή του κοινού ώστε να διαβάσει μετά τα τετριμμένα που υπάρχουν σε προγράμματα και προγράμματα: «Πρώτη πράξη της κυβέρνησης θα είναι η ακύρωση του μνημονίου και των εφαρμοστικών νόμων του». Το μιστό, επαχθές, ανθεθνικό, αντιλαϊκό, ξενόφερτο μνημόνιο θα εκτελεστεί από τους λαϊκούς αγωνιστές του ΣΥΡΙΖΑ.

Και μετά έπονται τα τυπικά, που περιέχονται υποχρεωτικά σε όλα τα προγράμματα κομμάτων εξουσίας: μικρό και ευέλικτο υπουργικό συμβούλιο, όχι στρατιές συμβούλων, αξιοποίηση στελεχών δημόσιας διοίκησης, όχι κομματικά στελέχη στις ΔΕΚΟ. Τις ακούω για δέκατη ή ενδέκατη φορά αυτές τις προτάσεις – το μόνο που τις διαφοροποιεί είναι ο φόνος που υπάρχει πριν, η δολοφονία του μνημονίου πάνω στην οποία θεμελιώνονται.

Δοκιμές για τη δραχμή

Αλλά θα είναι το μνημόνιο το μόνο πτώμα; Αυτό είναι το μεγάλο ερώτημα.

Γιατί μπορεί να μιλούσε επί δύο ώρες ο Αλέξης Τσίπρας διακηρύσσοντας και ξαναδιακηρύσσοντας «μνημόνιο = επιστροφή στη δραχμή» και ότι το δικό του πρόγραμμα θα μας κρατήσει στην ευρωζώνη – όμως άλλα συνέβαιναν την ίδια ώρα που τον διέψευδαν κατηγορηματικά.

Κοιτάζοντας κανείς στα ελληνικά και ξένα sites θα διάβαζε, ας πούμε στο Reporter.gr: «Κωδικός συναλλάγματος με την ένδειξη “ελληνική δραχμή (μετά το ευρώ)” εμφανίστηκε την Παρασκευή στα τερματικά του Bloomberg... Ο κωδικός κατέβηκε αργότερα... Όπως διευκρίνισαν από το πρακτορείο ειδήσεων και το τμήμα τεχνικής υποστήριξης (helpdesk), επρόκειτο για μια “εσωτερική δοκιμαστική λειτουργία”». Ητοι, όχι μόνο διάφο-

Ο ΟΥΡΟΒΟΡΟΣ ΟΦΙΣ, «φίδι που τρώει την ουρά του», είναι αρχαιότατο αλχημιστικό σύμβολο, περιγραφή της σημερινής κατάστασης της Ελλάδας – και η ονομασία της τελευταίας δημιουργίας της Triumph International

ρες χώρες αλλά και τα πρακτορεία ειδήσεων προετοιμάζονται για την επιστροφή της Ελλάδας στη δραχμή – που όλοι τη συνδέουν με την αθέτηση του μνημονίου και όχι με την τήρησή του, όπως ψευδώς αναφέρει ο Αλέξης Τσίπρας.

Άλλοι όμως δεν κάνουν απλώς δοκιμές, έχουν προχωρήσει στην πράξη: «Greek Firms Face Insurance Heat» ήταν στους πρωτοσέλιδους τίτλους της «Wall Street Journal» την ιστορική Παρασκευή που ο Αλέξης Τσίπρας ανακοίνωνε την εκτέλεση του μνημονίου. Τι το ρεπορτάζ έλεγε ότι οι τρεις καλύτερες ασφαλιστικές εταιρείες που ασφαλίζουν εξαγωγείς (credit export insurers), για την περίπτωση που οι πελάτες τους χρεοκοπήσουν και δεν μπορούν να τους ξεφλήσουν, σταμάτησαν να ασφαλίζουν εξαγωγές προς την Ελλάδα.

● Ημερολόγιό μου, το έχω ξαναγράψει, ο Αλέξης Τσίπρας και οι περί αυτόν προσπαθούν να εξασφαλίσουν άλλοθι για την πραγματική δολοφονία, που είναι η έξοδος της χώρας από την ευρωζώνη, που θα συμβεί επειδή δεν τηρήθηκε το μνημόνιο, δεν εφαρμόστηκαν οι συμφωνίες με τους δανειστές μας. Για τούτο βρισκόμαστε στο χείλος της χρεοκοπίας, όχι επειδή εφαρμόστηκε. Οι συνεχείς απεργίες και κινητοποιήσεις, οι καταστροφές στις πόλεις και τα πλήγματα στον τουρισμό έκαναν την ύφεση πολύ χειρότερη – είναι αισχρό ψεύδος να ισχυρίζονται οι αντιμνημονιακοί ότι για το βάθος της ύφεσης ευθύνεται μόνο το μνημόνιο.

Διατίμηση και ερωτηματικά

Πολεμήθηκαν με λύσσα και με οργή οι συμφωνίες με την τρόικα – ακόμη και τους δυστυχείς αυτόχειρες επικαλέστηκε χωρίς ντροπή ο Αλέξης Τσίπρας για να επιχειρηματολογήσει: του χρειαζόνταν και άλλα πτώματα, δηλαδή, για να τον προσέξουμε. Μας έσπρωχνε καιρό, μαζί με τον Σαμαρά και με την Παπαρήγα, και τώρα που πέφτουμε από τον γκρεμό φωνάζει «δεν σας το έλεγα εγώ ότι θα πέσετε;».

Δεν θα πέσουμε, λέει, αν γίνει κυβέρνηση της Αριστεράς – Ηρθε η ώρα της Αριστεράς! φώναζε το ακροατήριό του, μεσήλικοι οι περισσότεροι από όσο είδα στην τηλε-

όραση: που θα κάνει όσα δεν έκαναν τόσα χρόνια ΠαΣοΚ και ΝΔ.

● Ποιος όμως μπορεί να έχει εμπιστοσύνη σε πολιτικό αρχηγό και πρόγραμμα που αναφέρει ότι για την αντιμετώπιση της ύφεσης θα υπάρξει «σταδιακή μείωση συντελεστών ΦΠΑ και ελαχιστοποίηση τους στα διατιμημένα τρόφιμα (ψωμί, γάλα κτλ.)» – το εκφώνησε ο ίδιος ο Τσίπρας, το επανέλαβε και ο Δραγασάκης. Δεν έχουν βγει ποτέ από τα κομματικά γραφεία να πάνε σε σουπερμάρκετ ή φούρνο να δουν ότι δεν υπάρχει διατίμηση στο γάλα και στο ψωμί; ● Άλλο παράδειγμα: «Η κυβέρνηση της Αριστεράς θα αναλάβει πρωτοβουλία για τη δημιουργία ενός πανευρωπαϊκού μηχανισμού προστασίας των καταθέσεων, που θα αποτελεί σημαντικό μοχλό για την ανάκαμψη της εμπιστοσύνης των καταθετών». Παρασκευή τα ανακοίνωσε με στόμφο ο Γιάννης Δραγασάκης, από την Πέμπτη ήταν στα πρωτοσέλιδα όλων των ευρωπαϊκών εφημερίδων ως πρόταση του αντιδραστικού Ντράγκι της ΕΚΤ. Πράκτορες του ιμπεριαλισμού εισέδυσαν στην Κουμουνδούρου, έκλεψαν το πρόγραμμα από τα κομματικά θησαυροφυλάκια και το έδωσαν στον Ντράγκι.

● Και μια που μιλήσαμε για τα γραφεία του ΣΥΡΙΖΑ: «Αυτό είναι το πλεονέκτημά μου απέναντι στην κυρία Μέρκελ. Εγώ από το γραφείο μου έχω θέα σε 2.500 χρόνια ιστορίας της Δημοκρατίας και εκείνη μόνο στο Ράιχσταγκ» είπε ο πρόεδρος Αλέξης Τσίπρας σε γερμανό δημοσιογράφο δείχνοντάς του από το παράθυρό του την Ακρόπολη. Παιδί με κουλούρα, δεν ξεπέφτει στις χυδαιότητες του «αυτοί έτρωγαν βελανίδια όταν εμείς χτίζαμε την Ακρόπολη».

● Δεν λείπουν και τα αστεία, όπως οι διορθώσεις της τελευταίας στιγμής με μπλάνκο σε άλλα παλαιότερα προγράμματα: «Εξασφάλιση ελάχιστων εγγυημένων σταθερών εσόδων της τοπικής αυτοδιοίκησης από τη γενική φορολογία με απευθείας και αυτόματη μεταφορά τους στα ταμεία της (;*)» διαβάζω στο πρόγραμμα. Ο αστερίσκος και το ερωτηματικό είναι της κυρίας Σακοράφα – κάποια στιγμή θα μας αποκαλύψει τι σημαίνουν, υποθέτω.

Προς την καταστροφή

Ευγενείς υποσχέσεις που δεν τηρήσαν οι κακοί δικομματικοί αλλά ο ΣΥΡΙΖΑ θα υλοποιήσει, μαζί με πλίνθους και κέραμους παροχών ατάκτως ερριμμένους, αυτό είναι το πρόγραμμά του – για τούτο ως και αυτοδυναμία προβλέπω για τον ΣΥΡΙΖΑ, ημερολόγιό μου: υπάρχουν εκεί όλα όσα θέλουν να κάνουν τα κουρασμένα από ανεπιλήρωτες υποσχέσεις αφτιά μας.

Το αποτελεί? Ψάφουμε ποιο θα είναι: η χώρα θα κοιωχθεί ως πώμα οδωδός και μπανιαίο από την ευρωζώνη – αόριστη και αν η «ακύρωση του μνημονίου» είναι σαν το «κλείσιμο των αμερικανικών βάσεων» του Ανδρέα Παπανδρέου. Γιατί δεν υπάρχει η άνεση χρόνου που είχε το ΠαΣοΚ τότε, πρέπει την τούμπα να την κάνει αμέσως ο ΣΥΡΙΖΑ, είναι θέμα ημερών η επιβίωσή μας. Θα προκάνει; Φοβάμαι πως όχι.

● Είναι κάτι περισσότερο και από δολοφονία της 17N η ακύρωση του μνημονίου, ημερολόγιό μου, είναι ανακύκλωση παλαιότητας μυθολογίας: ο Αϊ-Γιώργης θα σκοτώσει τον δράκο, θα σώσει τη βασιλοπούλα. Δράκος είναι η αισχρή Μεταπολίτευση.

Εμένα μου φαίνεται πως τα σχεδόν 40 χρόνια της Μεταπολίτευσης είναι τα καλύτερα που γνώρισε αυτός ο τόπος από ιδρύσεως ελληνικού κράτους. Αυτό που φταίει είναι η συγκρουσιακή νοστροπία, η ιδεολογία των ανυποχώρητων αγώνων, η κουλούρα της βίας, ο εγωισμός του πολιτικού συστήματος που προτιμά να καταστραφεί η χώρα παρά να αλλάξει – η έλλειψη δημοκρατικού ήθους, δηλαδή, που θα επέτρεπε την εθνική συμφωνία για την αντιμετώπιση της κρίσης, όπως γίνεται στην Πορτογαλία, στην Ιρλανδία, στην Ισπανία, στην Ιταλία. Η ηλικία της Ακρόπολης δεν έχει καμία σχέση με την ηλικία της ανώριμης Δημοκρατίας μας.

● Αυτή τη βίαιη κουλούρα και το αμετανόητο πολιτικό σύστημα πληρώνουμε, αυτά θα μας οδηγήσουν έξω από την ευρωζώνη – ενώ οι άλλοι «ασθενείς» θα παραμείνουν εκεί, υγιέστεροι μετά τη δική μας αποχώρηση. Αν οι του ΣΥΡΙΖΑ πιστεύουν ότι μπορούν να καταστρέψουν την Ευρώπη, είναι ηλίθιοι. Εμείς θα καταστραφούμε, οι άλλοι θα προχωρήσουν χωρίς εμάς.

Διοδωρος Κυφελιώτης

γραμματο
κιβώτιο

diodorus@tovima.gr

Με την ιδεολογία της επιβίωσης των πολιτικών ως οδηγό, διαμορφώνεται και ο κανόνας για τις επερχόμενες εκλογές: ό,τι γουστάρει ο πελάτης ψηφοφόρος, ο οποίος καλείται να επιλέξει «μπρος γκρεμός (μνημόνιο) και πίσω Καιάδας (αντιμνημόνιο)». Αν ξεφύγει η χώρα από τη Σκύλλα (Σαμαράς), θα πέσει σίγουρα στη Χάρυβδη (Τσίπρας). Η απλοϊκότητα συνθλίβει και τη λογική και το θυμικό μας.

Πήτερ Ορτον, Αθήνα

Τελούμε εν συγχύσει προσπαθώντας ως ιεροφάντες να ερμηνεύσουμε τους χρησμούς αυτοχθόνων και ετεροχθόνων Πυθίων: ΑΡΣΕΝΟΥΘΗΛΥ. Αρσεν, ου θήλυ. Αρσεν ου, θήλυ. Το κόμμα κάνει τη διαφορά. Τότε ως σημείο στίξης, σήμερα ως πολιτικό.

Κ.Γεωργακόπουλος.com

Κατάλαβες, Κριστίν; Ό,τι λέμε εμείς εδώ καθημερινά και υψηλόφωνα, οι ξένοι εχθροί μας πρέπει να το λένε σπανάκι και από μέσα τους.

(Το)Απτίλας, @otenet.gr

Μπλοφαδόρος είναι ο Αλέξης και όχι οι ευρωπαίοι θεσμοί. Μπλοφάρει για να κερδίσει την εξουσία και, αν το καταφέρει, ιδού το μίνι δράμα που θα παιχθεί στην αίθουσα του Υπουργικού: Λαφαζάνης (ο Πάγκαλος του Σύριζα): «Πρόεδρε, να θέσουμε αμέσως σε εφαρμογή το πρόγραμμά μας για καταγγελία του μνημονίου». Τσίπρας: «Μα νομίζεις ότι θα μας είχαν ψηφίσει αν πίστευαν ότι θα το απορρίψουμε;». Λαφαζάνης: «μμ, μμ, εεε...». Στους μπλοφαδόρους λέμε «όχι».

Γ. Κ., @otenet.gr

Ο κ. Τσίπρας και οι κεκράκτες του θέλησαν να μας πείσουν ότι νυν μέλη του ΣΥΡΙΖΑ υπερασπίστηκαν τα μέλη της 17N στο δικαστήριο χωρίς να ενστερνίζονται την αντίστοιχη ιδεολογία (και τις πράξεις που απορρέουν απ' αυτήν;). Συμμετείχαν ως συμπάσχοντες αγνοί χριστιανοί πιστοί...

Σ. Ρέβελας, Τρίπολη

Αρκεσε μια μικρή αναδιάταξη για να καταστήσει τους στίχους του Μάνου Ελευθερίου προφητικούς: «Μιας επαρχίας μαθητής μπροστά σε δυο χρησμούς / Τι ζήλεψες, τι τα θέλες τα ένδοξα Παρίσια;».

Δημήτριος Τσεχίας

Ο ΚΥΡ

ΣΑΤΙΡΙΖΕΙ ΕΛΕΥΘΕΡΑ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΚΑΙ ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΗ

Graecia... quo vadis?

ΡΕ ΣΥ ΜΗΤΣΟ... ΤΙ ΕΓΙΝΑΝ Η «ΑΛΛΑΓΗ ΕΔΩ ΚΑΙ ΤΩΡΑ», ΤΟ «ΡΑΝΤΕΒΟΝ ΜΕ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ» ΚΑΙ ΤΟ «ΣΥΜΒΟΛΑΙΟ ΜΕ ΤΟ ΛΑΟ»;

ΜΠΗΚΑΝΕ ΣΤΟ «ΧΡΟΝΟΝΤΟΥΛΑΠΟ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ»

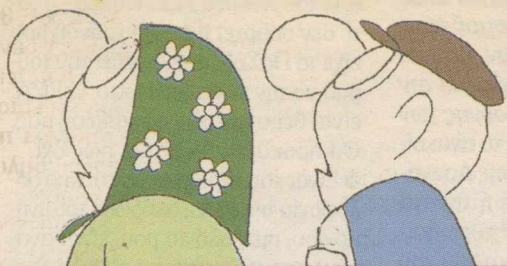

ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΑΥΤΟ;

ΔΕΝ ΤΑ'ΜΑΘΕΣ; Ο ΤΡΑΓΚΑΣ ΕΓΙΝΕ ΔΙΚΗ ΤΟΥ ΚΥΝΙΣΤΟΣΑ

ΕΛΛΑΔΑ

ΕΘΝΙΚΟ
ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΤΙΚΟ
ΜΕΤΩΠΟ

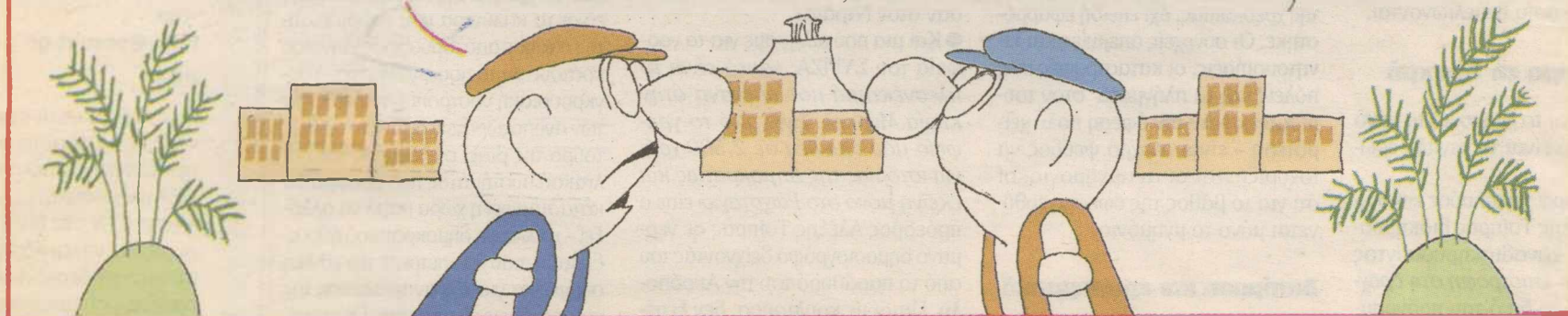

Ο ΤΣΙΠΡΑΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΝΕΟΣ ΑΝΔΡΕΑΣ

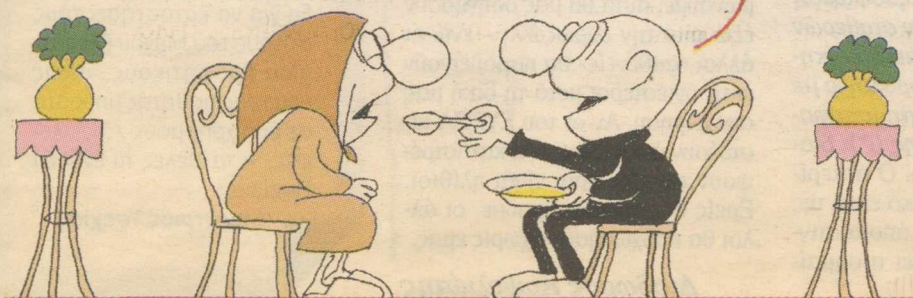
ΚΑΙ ΑΚΟΜΗ ΚΑΛΥΤΕΡΟΣ! Ο ΤΣΙΠΡΑΣ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΓΙΟ ΠΟΥ ΝΑ ΤΟΝ ΛΕΝΕ ΓΙΩΡΓΟ...

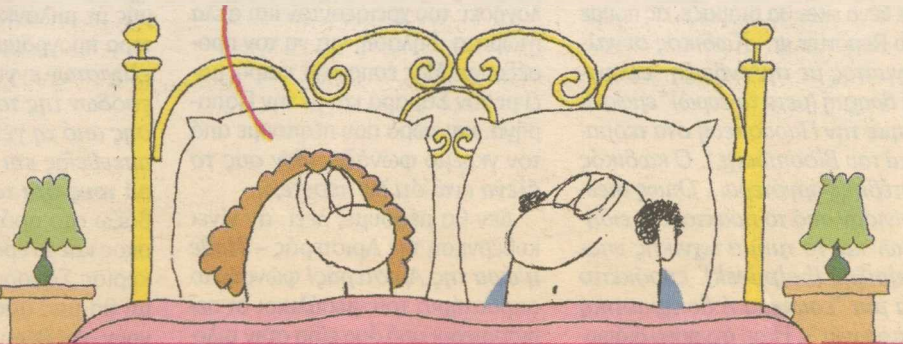
ΑΠΟ ΤΟ ΜΑΝΤΡΙ ΤΗΣ Ν.Δ ΕΦΥΓΕ ΤΟ ΠΡΟΒΑΤΟ ΣΑΜΑΡΑΣ ΚΑΙ ΓΥΡΙΣΕ ΑΡΧΗΓΟΣ! ΕΦΥΓΕ ΤΟ ΠΡΟΒΑΤΟ ΑΒΡΑΜΟΠΟΥΛΟΣ ΚΑΙ ΓΥΡΙΣΕ ΥΠΑΡΧΗΓΟΣ! ΕΦΥΓΕ ΤΟ ΠΡΟΒΑΤΟ ΝΤΟΡΑ ΚΑΙ ΓΥΡΙΣΕ ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ! ΡΕ ΣΥ ΝΟΝΤΑ... ΜΟΥ ΚΑΝΕΙΣ ΜΙΑ ΧΑΡΗ; ΜΟΥ ΧΕΖΕΙΣ ΤΟΝ ΛΥΚΟ;

ΓΙΑΓΙΑ, ΜΗ ΦΟΒΑΣΑΙ! ΕΜΕΙΣ ΟΙ «ΧΡΥΣΑΥΓΙΤΕΣ» ΘΑ ΣΕ ΦΡΟΝΤΙΖΟΥΜΕ! ΕΛΑ... ΠΙΕΣ ΤΗ ΣΟΥΠΙΤΣΑ ΣΟΝ! ΜΙΑ ΚΟΥΤΑΛΙΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟ... ΜΙΑ ΚΟΥΤΑΛΙΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΠΑΤΤΑΚΟ... ΜΙΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΜΑΚΑΡΕΖΟ...

ΤΟ ΣΚΑΝΔΑΛΟ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΥ ΕΚΑΝΕ ΜΕΓΑΛΗ ΖΗΜΙΑ ΣΤΟ ΠΑΣΟΚ! ΚΡΕΜΑΣΤΗΚΕ ΑΠΟ ΕΝΑ ΚΟΡΔΟΝΙ ΑΞΙΑΣ 2.500 €

Εμπιστευτικά

Greece... ten points!

Υπάρχει (ακόμα) ΠαΣοΚ;

Το πέρασμα στην αντιπολίτευση, η χαμένη ευκαιρία και ο καταποντισμός

Την επομένη των εκλογών της 17ης Μαΐου ένα κορυφαίο στέλεχος του ΠαΣοΚ μου εκμυστηρεύταν:

- Πολύ φοβούμαι ότι το ΠαΣοΚ που ξέραμε έκλεισε χθες. Κι ότι το έκλεισε ο ελληνικός λαός!

Θυμήθηκα τώρα την παρατήρηση επειδή εν τω μεταξύ προέκυψε ότι η εκλογική διαδικασία έχει και δεύτερο ημίχρονο.

Και ότι ως εκ τούτου στις εκλογές της 17ης Ιουνίου οι ψηφοφόροι δεν καλούνται μόνο να απαντήσουν αν θα μείνουμε στην Ευρώπη ή αν θα αποκτήσουμε κυβέρνηση. Καλούνται επίσης να αποφανθούν αν θέλουν να υπάρχει ΠαΣοΚ.

Το ερώτημα δεν προκύπτει αυτονόητα, ούτε εκ των πραγμάτων. Σε ολόκληρη την Ευρώπη δεκάδες ιστορικά κόμματα έχουν υποστεί δεκάδες εκλογικές πανωλεθρίες αλλά ούτε «έκλεισαν» ούτε «αυτοδιαλύθηκαν», που λέει και η **Αννα Διαμαντοπούλου**.

Προσαρμόστηκαν ή ανασυντάχθηκαν, ή ανανεώθηκαν, ή κάτι έκαναν τέλος πάντων αναζητώντας μια απάντηση στις νέες συνθήκες.

Το βρετανικό Εργατικό Κόμμα, ας πούμε, έμεινε δεκαεπτά χρόνια (!) εκτός εξουσίας, έχασε τέσσερις-πέντε εκλογές, αλλά δεν κατέβασε ρολά. Και θα μπορούσα να πολλαπλασιάσω τα παραδείγματα από όλες τις πλευρές του πολιτικού φάσματος...

Το ερώτημα λοιπόν δεν τίθεται για το ΠαΣοΚ μόνο εκ του εκλογικού αποτελέσματος. Τίθεται επειδή στην ελληνική κοινωνία πλανάται το ερώτημα αν το συγκεκριμένο ΠαΣοΚ έχει ακόμα συγκεκριμένους λόγους ύπαρξης.

Αλλά για ποιο ΠαΣοΚ μιλάμε; Και τι είναι ακριβώς το ΠαΣοΚ για το οποίο μιλάμε;

Η τελευταία φορά που το ΠαΣοΚ υπηρέτησε ένα εθνικό σχέδιο ήταν επί **Κ. Σημίτη** και εκσυγχρονισμού. Μετά τη λήξη της σημαντικής οκταετίας (ίσως και λίγο πριν...) το ΠαΣοΚ δεν αποτελούσε πλέον παρά έναν καθεστωτικό μηχανισμό εξουσίας που απλώς λειτουργούσε με όρους πολιτικής παράταξης.

Το πέρασμα στην αντιπολίτευση δεν λειτούργησε καν ως ευκαιρία αυτογνωσίας ή ανασυγκρότησης. Το μοναδικό πολιτικό αίτημα που διατύπωσε το ΠαΣοΚ κατά την πενταετία 2004-2009 ήταν η επιστροφή του στην εξουσία με την ψυχροδελική δικαιολογία «να γίνει Πρωθυπουργός άλλος ένας Παπανδρέου!». Λες κι ο «Παπανδρέου» αποτελεί ιδιαίτερο πολιτικό είδος...

Τα αποτελέσματα αυτού του κακόγουστου sequel είναι γνωστά και καταστρεπτικά. Δεν θα τα επαναλάβω. Το βέβαιο είναι ότι το ΠαΣοΚ πρώτα έπεσε από την κυβέρνηση κι ύστερα κα-

ταποντίστηκε στην κάλπη. Η κοινωνία του γύρισε με αποστροφή την πλάτη.

Αλλά σε ποιο ΠαΣοΚ;

Το «εκσυγχρονιστικό και μεταρρυθμιστικό ΠαΣοΚ» αποσύρθηκε μετά την εποχή **Σημίτη** – άλλωστε δεν νομίζω ότι η πρωθυπουργία ενός ακόμη **Παπανδρέου** ήταν ποτέ μέσα στα ενδιαφέροντά του...

■ Το «βαθύ ΠαΣοΚ» των συντεχνιών και των κρατικοδίαιτων συνδικάτων μετακόμισε συν γυναιξί στον ΣΥΡΙΖΑ όπου ακούν τη γνώμη στα αφτιά τους ρητορικά ότι «*λεφτά υπάρχουν!*» και ότι δεν πρέπει να αλλάξει τίποτα στην Ελλάδα.

■ Το «παπανδρεϊκό ΠαΣοΚ» εξανεμίστηκε από το πολιτικό προσκήνιο μαζί με τους «*κηπουρούς*» που το αποτελούσαν.

■ Το «ΠαΣοΚ του Ακη» μετακόμισε από τη Διονυσίου Αρεοπαγίτου στον Κορυδαλλό.

Τι έμεινε λοιπόν από την ιδιότυπη ομοσπονδία του γνωστού ΠαΣοΚ για να το προσημώσουν οι ψηφοφόροι; Σχεδόν τίποτα. Στη μορφή που είχε, το ΠαΣοΚ τελείωσε.

Ακόμη και το εμβληματικό «*Η Ελλάδα ανήκει στους Έλληνες*» κατάντησε πλέον σύνθημα της *Χρυσής Αυγής*.

Αυτό δεν σημαίνει βεβαίως πως δεν μπορεί να υπάρξει ένα άλλο ΠαΣοΚ. Ένα ΠαΣοΚ που δεν θα είναι ΣΥΡΙΖΑ, ούτε ΝΔ, και το οποίο απαλλαγμένο από τα βαρίδια και τις αμαρτίες του παρελθόντος θα μπορέσει να ξαναμπει στο πολιτικό παιχνίδι με νέο πρόσωπο και ανανεωμένες αξιώσεις.

Ένα κόμμα στέρεων αρχών και συγκροτημένων πεποιθήσεων. Όχι ένα μαγαζί *tutti frutti*. Μια παράταξη η οποία θα υπηρετεί ένα σαφές εθνικό σχέδιο. Κι όχι μια καθεστωτική νοστροπία εξουσίας.

Ερώτηση κρίσεως. Ποιοι όμως θα φτιάξουν και ποιοι θα αποτελέσουν αυτό το «*άλλο ΠαΣοΚ*»; Πού θα βρούμε άραγε τέτοια πολιτικά κελεπούρια;

Μπορεί να το κάνει ο **Β. Βενιζέλος** μετά τα λάθη του τελευταίου δωδεκάμηνου και την εκλογική συντριβή; Μπορεί να τον συνδράμει μια απαξιωμένη ηγετική ομάδα που κυριολεκτικά αποδεκάτιστηκε στις κάλπες; Μπορεί να το σπηρίξει ένας φθαρμένος και γερασμένος πολιτικός μηχανισμός;

Ελα ντε! Ομολογώ ότι στις εύλογες αυτές απορίες δεν διαθέτω καμία απάντηση. Στην πολιτική άλλωστε οι απαντήσεις προκύπτουν εκ του αποτελέσματος και δεν θέλω να αδικήσω κανέναν.

Θυμάμαι μόνο το γνωμικό που διάβασα κάποτε σε ένα παλιό γουέστερν. Όταν, λέει, το «*μαγαζί*» δεν πηγαίνει καλά αλλάζεις τα κορίτσια, όχι τα κρεβάτια.

Η χώρα του τζάμπα

Θέλω να είμαι απολύτως ειλικρινής: η επικράτηση του ΣΥΡΙΖΑ αποτελεί την πιο λογική έκβαση των εκλογών.

Όχι για τις δασύτριχες αναλύσεις που κυκλοφορούν οι αριστεροί φίλοι μου. Αλλά επειδή ο ΣΥΡΙΖΑ υπόσχεται αυτό που ο κάθε ψηφοφόρος δικαιούται να ονειρεύεται: μια υπέροχη ζωή σε μια χώρα δωρεάν.

Δεν ξέρω αν το τζάμπα αποτελεί παραδοσιακά αριστερό όραμα. Αλλά αν δεν αποτελεί, τότε το πρόγραμμα του ΣΥΡΙΖΑ (όπως το παρουσίασαν την Παρασκευή ο Αλ. Τσίπρας και τα στελέχη του) μάλλον θα πρέπει να θεωρηθεί τομή στην παγκόσμια αριστερή σκέψη.

Διότι βασική ιδέα του προγράμματος είναι η εξής:

Με την εκλογή του ΣΥΡΙΖΑ, μια χρεοκοπημένη χώρα, όπως η Ελλάδα, θα πάψει να είναι χρεοκοπημένη και θα επιστρέψει με κάποιο μαγικό μαντζούνι στην προ χρεοκοπίας κατάσταση.

Μέσα σε χορούς και τραγούδια, οι μισθοί και οι συντάξεις θα αποκατασταθούν, τα επαγγέλματα θα ξανακλείσουν, τα πανεπιστήμια θα ξαναγίνουν άσυλο, η άθλια διαπλοκή θα βλαστημήσει τη μάνα που τη γέννησε και ουδείς πλέον θα τολμά να ακουμπήσει τα σκουπίδια της ηρωικής Κερατέας.

Ετσι, η Ελλάδα θα συνεχίσει να ζει όπως ζούσε, με τη διαφορά ότι αυτή τη φορά δεν θα οδηγηθεί και πάλι στη χρεοκοπία.

Πώς θα το καταφέρει αυτό; Και, μάλιστα, χωρίς να φύγει από το ευρώ;

Πολύ απλό. Αυτή την ονειρεμένη χώρα του τζάμπα θα υποχρεωθούν να την πληρώνουν κάποιοι άλλοι.

Πρώτον, θα την πληρώνουν οι ξένοι – οι οποίοι θα συνεχίσουν να μας χαρτζιλικώνουν διότι δεν μπορούν να φανταστούν τη ζωή τους χωρίς την αφεντιά μας...

Δεύτερον, θα την πληρώνουν οι πλούσιοι. Εδώ ο ΣΥΡΙΖΑ δεν πρωτοτυπεί: πρώτος το είχε σκεφτεί ο *Ρομπέν των Δασών*.

Για να είμαι ειλικρινής, δεν ξέρω αν μπορεί να υπάρξει ποτέ μια τέτοια Ελλάδα. Αλλά αν υπάρξει, δηλώνω ενθουσιωδώς έτοιμος να την κατοικήσω.

Θα δουλεύω με το πάσο μου, θα με τρέφουν οι άλλοι κι εγώ θα μπορώ ανέτως να λύνω καθημερινά με τον *Αλέξη* τα ζητήματα του Παναθηναϊκού – στην κουβέντα, βεβαίως, διότι κι εκεί πρέπει να βρεθεί κάποιος να πληρώσει...

Βλέπω τη δυσπιστία στα μάτια σας. *Μα καλά, μπορούν να συμβούν όλα αυτά;*

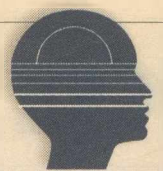
Ε, λοιπόν, ναι. Μπορούν! Όχι μόνο επειδή το διαβεβαιώνει ο ΣΥΡΙΖΑ. Αλλά κι επειδή η Ελλάδα είναι μια απέραντη χώρα.

Να φανταστείτε ότι οι άνθρωποι δικαιούνται άδεια τριών εργάσιμων ημερών για να πάνε να ψηφίσουν! Τρεις φορές Αθήνα-Πεκίνο πηγαίνελα κι όλο και κάτι περισσεύει να πεταχτούν ενδιάμεσα στην Πολωνία για το Euro...

Πώς θα το καταφέρει αυτό; Και, μάλιστα, χωρίς να φύγει από το ευρώ; Πολύ απλό. Αυτή την ονειρεμένη χώρα του τζάμπα θα υποχρεωθούν να την πληρώνουν κάποιοι άλλοι

Βράζει ο κ. Χάρης Καστανίδης επειδή η κυρία Λούκα Κατσέλη προσχώρησε στον ΣΥΡΙΖΑ. Σύμφωνα πάντως με άλλες πηγές, ο Χάρης δεν «βράζει», αλλά αντίθετα επιχειρεί να πείσει τη Λούκα να τον προτείνει και τον ίδιο στον ΣΥΡΙΖΑ έτσι ώστε να βρει ρόλο. Μια προεκλογική δήλωση υποταγής στην Κουμουνδούρου δεν θα έβλαπτε το πολιτικό μέλλον του και οι άσπονδοι φίλοι του στοιχηματίζουν ότι δύσκολα θα αντισταθεί στον πειρασμό να την κάνει.

Κατά τα άλλα, η Λούκα δεν βιάζεται. Οι θαυμαστές της επιμένουν ότι σε περίπτωση που ο ΣΥΡΙΖΑ εκλεγεί πρώτο κόμμα ουδείς αποκλείει να αναλάβει ακόμη και το υπουργείο Οικονομικών, με τον σύζυγό της κ. Γερ. Αρσένη να αναλαμβάνει (από το 2013, όταν λήγει η θητεία του κ. Γ. Προβόπουλου) την Τράπεζα της Ελλάδος, αλλά σε αναβαθμισμένο ρόλο, αφού ο θεσμός της οδού Πανεπιστημίου μπορεί τότε να ρυθμίζει τα επιτόκια, την κυκλοφορία και τη συναλλαγματική ισοτιμία του νομίσματος...

Οκ. Λουκάς Παπαδήμος θα είναι κεντρικός ομιλητής στη σύνοδο του Διεθνούς Χρηματοοικονομικού Ινστιτούτου (IIF) που θα πραγματοποιηθεί την επόμενη εβδομάδα (6-8 Ιουνίου) στην Κοπεγχάγη. Όπως μαθαίνω, το συνέδριο θα έχει ως βασικό θέμα τις συγκινήσεις που προσφέρει στους πολιτικούς, στους τεχνοκράτες και περισσότερο απ' όλους στους πολίτες της Ευρώπης η εξαιρετική διαχείριση της κρίσης που επιτυγχάνουν οι ισχυροί της ευρωζώνης.

Νεοδημοκρατικό σποτάκι που θα απολαύσουν οι πολίτες ξεκινά με την υποστολή της ελληνικής σημαίας και καταλήγει με τη δέσμευση ότι η ΝΔ δεν θα υποστεί ποτέ τη σημαία της Ελλάδας στην Ευρώπη. Όπως αντιλαμβάνεστε, η έμπνευση περισεύει στη Συγγρού...

Νέα επιστράτευση του «ιδιοκτήτη» της πολυκατοικίας. Ο κ. Κ. Καραμανλής παρότρυνε τους δεξιούς ψηφοφόρους με γραπτή δήλωσή του να μην ψηφίσουν τα μικρά δεξιά κόμματα αλλά τη ΝΔ. Ξεχνά βέβαια ότι και η ΝΔ στα μικρά κόμματα συγκαταλέγεται πλέον. Μαθαίνω ότι ο κ. Καραμανλής θα κάνει ακόμη μία παρέμβαση ως τις εκλογές, η οποία θα πέσει στο κενό, όπως όλες οι προηγούμενες.

Οκ. Αδωνις Γεωργιάδης παρουσίασε ηχητικό ντοκουμέντο που αποδεικνύει ότι ο εκ των οικονομικών εγκεφάλων του ΣΥΡΙΖΑ κ. Γ. Σταθάκης είπε σε καναδούς τραπεζίτες ότι το κόμμα του θα συνεχίσει τις ιδιωτικοποιήσεις και δεν πρόκειται να καταγ-

Του ΚΩΣΤΑ ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΥ

γείλει το μνημόνιο. Με αυτόν τον τρόπο ο Αδωνις στηρίζει ΣΥΡΙΖΑ εν αγνοία του, αφού με τέτοια ηχητικά ντοκουμέντα πείθονται και οι τελευταίοι διστακτικοί ότι δεν υπάρχει κανένας κίνδυνος να εγκαταλείψει κανείς τη ΝΔ και το ΠαΣοΚ για να ψηφίσει ΣΥΡΙΖΑ.

Στο καφέ του Hilton» εθεάθη την Πέμπτη κατά τη μία το μεσημέρι ο κ. Φίλιππος Σαχινίδης. Ο πρώην υπουργός Οικονομικών δεν είχε πάει για τσίπουρα (για να επαναλάβω τη συμβολική δήλωσή μου στο «Βήμα της Κυριακής») αλλά για να συναντήσει τον καθηγητή Οικονομικών του Κολούμπια κ. Τζέφρι Σακς, ο οποίος διέμενε στο ξενοδοχείο, λίγες ώρες προτού μιλήσει στον ΣΕΒ. Φίλιππος και Τζέφρι συνεργάστηκαν στενά στην πορεία προς τη συμφωνία της 26ης Οκτωβρίου που «σφράγισε» το ελληνικό PSI.

Οσοι καίγονται για τον «εκδημοκρατισμό» του πολιτικού συστήματος μπορούν να κοιμούνται ήσυχοι. Το ομώνυμο τμήμα του προγράμματος του ΣΥΡΙΖΑ ανέλαβε να το γράψει η κυρία Σοφία Σακοράφα. Μου λέ-

νε ότι η παγκόσμια πρωταθλήτρια πρώτευσε και στην πολιτική αρλούμπα, αφού μεταξύ άλλων δεσμεύεται για την... κατάργηση των ΜΑΤ. Προφανώς στην Κουμουνδούρου πιστεύουν ότι η ανέλιξή τους στην εξουσία θα ισοδυναμεί με την κατάργηση της πάλης των τάξεων. Γιατί δεν δοκιμάζουν να περπατήσουν και στο νερό;

«Είμαι think tank του ενός ατόμου». Την εξομολογητική αυτή φράση που είχε πει με τη γνωστή αυταρέσκεια προ δεκαετίας ο κ. Ευ. Βενιζέλος θυμήθηκε παριστάμενος στις καταθλιπτικές συσκέψεις της Ιπποκράτους προσθέτοντας ότι σε λίγο καιρό, μετά τις προεξοφλούμενες αποχωρήσεις των «σαλονάτων» στελεχών του ΠαΣοΚ για τη ΝΔ, μπορεί να έχουμε και «κόμμα του ενός ατόμου». By the way, τι απέγινε το σύνθημα «Αυτοδύναμη Ελλάδα»;

Στα προχωρημένα σενάρια επισημονικής φαντασίας για το μέλλον του ΠαΣοΚ συγκαταλέγεται και ένα σενάριο επιστροφής του κ. Γιώργου Παπανδρέου. Κάποιοι αμετανόητοι νεοπαπανδρεϊκοί δεν παύουν να επαναλαμβάνουν ότι όσα πρώτος

έλεγε ο κ. Παπανδρέου, ότι η κρίση είναι ευρωπαϊκή και ότι χρειάζεται ευρωομόλογο, επιβεβαιώνονται σήμερα. Ελπίζω πάντως να μη μάθει ο Γιώργος ότι κάποιοι ονειρεύονται την επιστροφή του γιατί θα μεταναστεύσει στα νησιά Φίτζι για να ακυρώσει κάθε πιθανότητα.

Πολλά έχουν γραφτεί για τον «γάμο για τρεις» ανάμεσα στους κκ. Στ. Μάνο, Θ. Τζήμερο και Γρ. Βαλλιανάτο. Και είναι γνωστό ότι ο Θάναος με τον Γρηγόρη θα γαλήνει να πιαστούν μαλλί με μαλλί αφού ο πρώτος απαίτησε την εξαφάνιση του δεύτερου από τα ψηφοδέλτια του Συνασπισμού της Δράσης με τη «Δημιουργία, Ξανά!».

Δεν ξέρω αν έσπευσε να τους συμφιλιώσει η «Queen του ψηφοδελτίου» επικρατείας» καθηγήτρια κυρία Αντιγόνη Λυμπεράκη, αλλά μαθαίνω ότι θα είναι πολύ δύσκολο να διατηρήσουν αγαστές σχέσεις ως τις εκλογές αφού είναι έτοιμοι να αρπαχτούν. Γιατί τόσοι διχόνοια; Οι δηλητηριώδεις γλώσσες λένε ότι ο Θάναος είναι σούπερ ντίβα και δεν θέλει να βρίσκεται δίπλα σε ένα πρόσωπο που είναι μεγαλύτερη διασημότητα από τον ίδιο όπως είναι ο κ. Βαλλιανάτος...

«Αλμα μεγαλύτερο από τη φθορά» (στίχος του Ελύτη) αναζητεί επειγόντως ο κ. Αντ. Σαμαράς και γι' αυτό δεν θα μπορούσε να απαιφθεί η αναφορά στον *Οδυσσέα Ελύτη* στο νέο διαφημιστικό της ΝΔ, παρά τις διαμαρτυρίες της αιωνίας συντρόφου του νομπελίστα ποιητή κυρίας Ιουλίας Ηλιοπούλου. Η αιωνία Ιουλία αντιτίθεται στην εκμετάλλευση του Ελύτη από το κόμμα του κ. Σαμαρά, ωστόσο ο ποιητής, που ποτέ δεν έκανε πολιτική δήλωση, ούτε την εποχή της χούντας, μίλησε μόνο μία φορά πολιτικά δημοσίως και αυτή ήταν υπέρ του Αντώνη το 1992. Ήταν τότε που ο κ. Σαμαράς (τηρουμένων των αναλογιών) ήταν ένας «Τσίπρας της Δεξιάς»... Αλλά ας μην ανησυχεί ο κ. Σαμαράς. Οποιο και αν είναι το αποτέλεσμα των εκλογών θα έχει τη χαρά να υποδεχθεί στη ΝΔ τους «δεξιούς του ΠαΣοΚ». Ιδιαίτερα αν το απο-

τέλεσμα είναι αρνητικό για τη ΝΔ, θα σπεύσουν να τον παρηγορήσουν και να του προσφέρουν στήριξη. Πολλοί μιλούν για πρώην υπουργούς που συνδυάζουν την αλλεργία προς την Αριστερά με μια αισθητική στο ντύσιμο αναντίστοιχη της βουλευτικής τους αποζημίωσης. Είναι λογικό να μη βλέπουν την ώρα να μεταπηδήσουν στη Νέα Δημοκρατία. Πράκτοράς μου ωστόσο με διαβεβαιώνει ότι η άλλοτε θαυμάστριά της οικογένειας Παπανδρέου και πρώην βουλευτής Επικρατείας του ΠαΣοΚ κυρία Ελενα Παναρίτη ενδέχεται να σύρει πρώτη τον χορό. Η Ελενα, η οποία έχει εργαστεί στο ΔΝΤ (έχει σταθεροποιήσει το Περού...), παρουσιάστηκε το 2009 από το «νέο ΠαΣοΚ» ως «θανματοουργή τεχνοκράτης», αλλά δεν της δόθηκε η ευκαιρία να διασώσει την Ελλάδα. Ελπίζω ο κ. Σαμαράς να αποκαταστήσει την αδικία.

Πενήντα ευρωπαίοι σοφοί υπέγραψαν διακήρυξη υποστήριξης προς την Ελλάδα καλώντας την Ευρώπη να μεταβάλει στάση και να βοηθήσει τη χώρα μας να επιστρέψει στην ανάπτυξη. Δεν ξέρω αν η διακήρυξη θα πιάσει τόπο. Εκείνο που έμαθα ήταν ότι ο ένας από τους Έλληνες που την υπέγραψαν, ο οικονομολόγος με θητεία στη Γουόλ Στριτ κ. Στ. Ζαββός, ήταν και ο (μυστικός) οργανωτής της πρωτοβουλίας. Παράλληλα ήταν εκείνος που έκανε το τηλεφώνημα στον καθηγητή του Κολούμπια κ. Τζέφρι Σακς για να έλθει στην Ελλάδα και να μιλήσει στη σύνοδο του ΣΕΒ την Πέμπτη έπειτα από την εύστοχη πρόσκληση του κ. Δ. Δασκαλόπουλου.

Εκείνα που άκουσε όμως ο κ. Ζαββός για την Ελλάδα την ίδια ημέρα (Πέμπτη) στο Βερολίνο στη συνεδρίαση του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου Εξωτερικών Σχέσεων (European Council of Foreign Affairs) είχαν ίσως μεγαλύτερη σημασία. Όπως μαθαίνω, ένα ήταν το σημείο στο οποίο συμφώνησαν ο πρόεδρος της ΕΕ κ. Χέρμαν βαν Ρομπάι, ο πρώην ΥΠΕΞ της Γερμανίας κ. Γιόσκα Φίσερ, ο πρώην ΥΠΕΞ της Βρετανίας κ. Ντ. Μίλιμπαντ και ο πρώην Γενικός Γραμματέας του ΝΑΤΟ κ. Χαβιέρ Σολάνα: ότι οι ελληνικές εκλογές της 17ης Ιουνίου μπορεί να αποδειχθούν καθοριστικές για την Ευρώπη και την ευρωζώνη. Με άλλα λόγια, πίσω από τις λέξεις οι ξένοι βλέπουν τον Αλέξη και μάλλον δεν τους πολυαρέσει.

Συγκάτοικοι στην Οξφόρδη, συγκάτοικοι και στην κυβέρνηση Πικραμμένου. Ο λόγος για τον κ. Γ. Ζανιά και τον κ. Ι. Στουρνάρα. Ο υπουργός Οικονομικών γνώρισε τον υπουργό Ανάπτυξης πριν από περίπου 30 χρόνια, όταν ήταν και οι δύο φοιτητές και διέμεναν στην ίδια φοιτητική εστία στην Οξφόρδη. Σήμερα συστεγάζονται στο κτίριο του υπουργείου στην πλατεία Συντάγματος. Μετά την εντυπωσιακή κατάληξη που δεν αποκλείεται να έχει η συμμετοχή της χώρας στην ευρωζώνη είμαι βέβαιος ότι θα επιστρέψουν στην Οξφόρδη για να διηγηθούν την εμπειρία τους στους φοιτητές, όπως κάνουν τα τελευταία χρόνια οι πρώην υπουργοί της Αργεντινής...

Νέα πρωτοβουλία εμπιστοσύνης στην οικονομία από τον κ. Γ. Ζανιά. Απόφαση του υπουργού Οικονομικών η οποία δημοσιεύθηκε στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως προβλέπει πως το 2012 το ΣΔΟΕ θα διενεργήσει 27.491 στοχευμένους ελέγχους και 3.000 ελέγχους στη διακίνηση προϊόντων. Με την απόφαση αυτή ο κ. Ζανιάς θέλει προφανώς να διαβεβαιώσει την αγορά για την ακλόνητη πίστη του ότι θα συνεχίσουν να υπάρχουν στην Ελλάδα τόσο επιχειρήσεις όσο και «διακίνηση προϊόντων».